

**RZECZOWNIK, CZASOWNIK,
PRZYMIOTNIK – UTRWALENIE
CZĘŚCI MOWY**

**MARZENA
KĘDRA**

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania do edukacji wczesnoszkolnej w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

**„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących
w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego
w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”**

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty.

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
dr hab. Małgorzata Głowska-Sołdatow
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł lekcji

Rzeczownik, czasownik, przymiotnik – utrwalenie części mowy

Cele

- utrwalenie poznanych części mowy,
- przypomnienie pytań, na które odpowiadają rzeczownik, czasownik, przymiotnik,
- doskonalenie wypowiedzi ustnych,
- uzasadnianie swoich wyborów podczas wypowiedzi ustnych.

Metody pracy

ćwiczebna, realizacji zadań, gra edukacyjna.

Formy pracy

a. indywidualna, b. grupowa, c. zbiorowa.

Środki dydaktyczne

karty metaforyczne DIXIT, kartki papieru, kartki z napisanymi przymiotnikami.

Opis przebiegu zajęć/lekcji

1. Uczniowie wraz z nauczycielem przypominają sobie poznane części mowy. Wykonują w parach plakat informacyjny z częścią mowy oraz pytaniem, na które odpowiada.
2. Do kolejnego zadania potrzebne będą karty metaforyczne DIXIT. Karty rozmieszczone są w różnych miejscach w klasie. Uczniowie poruszają się po sali i znajdują kartę, z którą się utożsamiają. Gdy każdy ma już swoją kartę, prezentuje, dlaczego ją wybrał i uzasadnia to, używając co najmniej dwóch przymiotników.
3. Uczniowie pracują w kilkuosobowych zespołach. Na stole rozłożone są karty. Wszyscy przyglądają się nim i kolejno opisują jedną kartę, którą mają na myśli, 3 czasownikami. Uczeń nie mówi, o którą kartę chodzi, jest to zadanie grupy.
4. Nauczyciel umieszcza na podłodze duże kartki z przykładami przymiotników („ZŁY”, „SMUTNY”, „TAJEMNICZY”, „SZCZĘŚLIWY” itp.). Uczniowie wybierają sobie jedną kartę spośród dostępnych na stole i dopasowują ją do odpowiedniego przymiotnika. Każdy uzasadnia swój wybór.

Komentarz metodyczny

Warto podczas wykonywania różnych ćwiczeń z wykorzystaniem kart metaforycznych zamieniać karty między grupami, tak żeby zajęcia były bardziej atrakcyjne. Dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w widocznym miejscu w klasie powinien wisieć jeden z przygotowanych plakatów o częściach mowy. Należy kontrolować stopień wykonywania ćwiczeń, tak żeby osoby te miały równe szanse samodzielnej pracy.